

ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ

... ιδιωτικής και δημοσίας χρήσεως

Αναθεώρηση της 1 Μαρτίου 2012

Θεοί

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΣΤΟΧΩΡΟ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

www.stougiannidis.gr

© ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
aris@stougiannidis.gr

Εισαγωγή

Ο ιουδαϊσμός, ο χριστιανισμός και ο μωαμεθανισμός κηρύσσουν την ύπαρξη ενός και μόνου θεού.

ἐγώ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Ἐξοδος Κεφ. 20 στ.2-3

Οι μουσουλμάνοι ιερείς μάλιστα το λένε 6 φορές την ημέρα από τα τζαμιά τους «ένας είναι ο Θεός και ο προφήτης αυτού ο Μωάμεθ».

Στην καθημερινή ομιλία όμως τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά.

Φαίνεται σε πολλές φράσεις σαν να υπάρχουν πολλοί θεοί και πολλά συναφή θεϊκά πλάσματα. Άλλοι είναι ατομικοί, δικοί μας και άλλοι κοινόχρηστοι (ΔΧ)

Δήλωση: Η πρόθεση μου είναι να καταγράψω την επίδραση αυτών των δυνάμεων στην καθημερινή γλώσσα με τρόπο διασκεδαστικό. Δεν προπαγανδίζω τίποτε. Λαογραφική έρευνα κάνω. Σέβομαι τις απόψεις των θρησκευόμενων ανθρώπων που πιστεύουν σε αυτές και παρακαλώ να σεβαστούν και το δικό μου δικαίωμα να μην τις πιστεύω.

Ο Θεός μου

Σε φράσεις της ομιλούμενης αναφέρονται κτητικές αντωνυμίες για το Θεό που αν μεταφραστούν επί λέξει μας κάνουν να πιστεύουμε ότι υπάρχουν ιδιωτικής χρήσεως θεοί.
Θα εξηγήσω τις πιο γνωστές φράσεις.

Δεν έχει το Θεό του

Όσο και είναι κανείς πολυθεϊστής δεν μπορεί να έχει δικό του θεό για μόνιμη και αποκλειστική χρήση.
Το «του» εδώ δεν είναι κτητικό αλλά ενδεικτικό της αποκλειστικής πίστης, υποταγής, υπαγωγής.
Λέμε υπηρετώ τον βασιλέα μου.
Αγαπώ την χώρα μου.
Το ορθό νόημα είναι «δεν πιστεύει σε κανένα θεό» ή «πιστεύει σε θεό και δεν τον φοβάται είναι **αθεόφοβος**».

Πρβ. **Θεοτούμπης**¹ (τουμπάρει, εξαπατά το θεό, ανάλογο του **θεομπαίχτης** < θεός + εμπαίζω) ψευδώνυμο του Εμμανουήλ Ροΐδη.
Σε πάμπολλες άλλες εκφράσεις που απαντάται η λέξη θεός σαφώς αποδεχόμαστε ότι ο Θεός είναι ένας και κοινόχρηστος
«**Τον ήλιον αυτού φαίνει επί πάντας και βρέχει επί δικαίους και άδικους.**»
«Από το στόμα σου και στου θεού τ' αυτί»
«Βρίσκεται στα χέρια του θεού»
«Ο θεός να βάλει το χέρι του»

Κάπου να και ο πληθυντικός
«**Τον κνηγάνε θεοί και δαίμονες**»

Γ@#\$%ω το Θεό σου

Φράση λεγομένη κατά παράβαση της εντολής «**ΜΗ ΒΛΑΣΦΗΜΕΙΤΕ ΤΑ ΘΕΙΑ**» που παλιότερα φιγουράριζε σε καφενεία και σήμερα στα τζάμια των αυτοκίνητων που ανήκουν σε θεοσεβείς.

¹ Ο Λεωνίδας Ζωής στο Λεξικό του 178 ερμηνεύει το **θεοτούμπης** ως κερατάς, με μεγάλα κέρατα.

Ακούγεται τρομερά βλάσφημο αν δεν υπήρχε στο τέλος αυτό το «σου». Η ύβρις δεν στρέφεται κατά του θεού αλλά κατά του υβριζομένου, προσβάλλοντας κάθε ιερό και όσιο στο οποίο ο υβριζόμενος πιστεύει. Τα ίδια σπασμένα πληρώνουν και αλλά πρόσωπα όπως η Παναγία, ο Χριστός, ο άγιος Χ κλπ.. και ομάδες προσώπων όπως γ. την κηδεία σου, γ. το σόι σου, γ. τη μάνα σου², γ. την αδελφή σου και κυρίως γ. την θεία

σου ή γ. της θείας σου το μπουγαδοκόφινο. Μη βλασφημείτε την θεία.

Η αισχρή πράξη εκτελείται για εξύβριση με διαφορές άλλες οντότητες όπως η πίστη (γ. την πίστη σου) και ιερά πράγματα σταυροί, η κοινωνία³ και καντήλια. Δεν μπορεί κανείς να διανοηθεί συνουσία με καντήλια ή σταυρούς.

Στο θεό σου

Φρ. «Στο θεό σου πες μου πως το έκανες αυτό». Η πλήρης φράση είναι «Σε εξορκίζω στο όνομα του Θεού στον οποίο πιστεύεις να μου πεις πως το έκανες αυτό».

Σε τι θεό πιστεύει

Ερώτημα το οποίο τίθεται όταν δεν μπορούμε να καταλάβουμε την νοοτροπία ή τις προθέσεις κάποιου.

Υποθέτει, φραστικά τουλάχιστον, την ύπαρξη μιας ποικιλίας θεών αλλά σε εμάς είναι άγνωστη η επιλεγείσα.

Μα σε τι θεό πιστεύει τέλος πάντων αυτός ο άνθρωπος και κάνει το κορόιδο,

Επαγγελματικά

Έχει την όλη διοίκηση του σύμπαντος.

² Συγκρουσθέντες εξηνταπεντάρηδες γιωταχήδες υβρίζονται Α: Γαμώ τη μάνα σου ο Β απαντά: Γαμώ τα γούστα σου!

³ Αν και είναι πιθανό το «γαμώ την κοινωνία σο» να μην εννοεί την μετάληψη αλλά τον κοινωνικό περίγυρο, όπως η κηδεία (η τελετή) που περιλαμβάνει συγγενείς και φίλους.

Μας αρέσει να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους, ο θεός όμως βάζει κάποιο φρένο σε ότι αφόρα το δικό του όνομα (Ου λήψει το όνομα Κύριου του Θεού σου επί ματαιώ). Του μιλάμε στον ενικό και τον προσφωνούμε «Κύριε» πβλ. «Κύριε Ελέησον», «Θού Κύριε φυλακήν τω στόματί μου» Αποφασίζει μόνος του για τις αποστολές του Αγ. Πνεύματος (αν και οι καθολικοί λένε πως και ο υιός συνυπογράφει, «και εκ του υιού» το περίφημο filioque).

Είναι γνωστή η φρ. **Φωνή λαού = οργή του Θεού**

Έχει έδρα το ρετιρέ, τον Έβδομο ουρανό. (ο εν τοις ουρανοίς)

Νομοθετεί (10 Εντολές)

Πολλες φορές καίει κόσμο και κοσμάκη (Σόδομα & Γόμορρα) και μας κάνει να φοβόμαστε ότι αν αμαρτάνουμε **θα ρίξει φωτιά ο θεός να μας κάψει**.

Είναι συνομήλικος με το γιο του αλλά δεν φαίνεται να του είχε και πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη γιατί από γεννήσεως κόσμου μέχρι που ενσαρκώθηκε δεν φαίνεται να είχε κάνει τίποτε ούτε του είχε αναθέσει κάτι.

Κανονίζει όλα τα ταξίδια των ιστιοφόρων. Στους προγραμματισμούς τους οι παλιοί ναυτικοί έλεγαν «**Θεού θέλοντος και καιρού επιτρέποντος αποπλέομε αύριο δια Σάμον**»

Η συνδρομή του είναι απαραίτητη. Αδιακρίτως και οπουδήποτε μπορούμε να λέμε σε κάθε φράση του υποθέτει: «αν, **συν θεώ**, έχουμε κάλο καιρό θα ...» ή «αν, **πρώτα ο θεός**, βρούμε τα χρήματα θα ...»

Αν κάτι πάει καλά το έκανε ο θεός και λεμέ **δόξα τω θεώ**, αν δεν πάει καλά τότε ... είναι έργο του διαβόλου (του διαβόλου συνέργεια).

Ανατομικά

Ο θεός είναι άυλος, αόρατος απεριγραπτος και ανεκδιήγητος.

Παρόλα αυτά έχει χέρια, αυτιά και μάτια, πόδια όλα πολύ διάσημα.

Κύριε, Κύριε επέβλεψαν εξ ουρανού και ιδε και επίσκεψε την αμπελον ταυτην και κατάρτισε αυτήν ην εφύτευσεν η δεξιά σου. [ενν. χεiri=χερι]

Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν θεού, ποιήσιν δε των χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα.

Να βάλει ο θεός το χέρι του.

Κλινον το ους σου εις την δέησιν μου

Αλλα και γενηθητω τα ωτα σου προσεχοντα εις την φωνην της δεησεως μου.

Φρ. Από το στόμα σου και στου θεού τ' αυτί.

Πόδια

έως θω αυτούς υποπόδιον των ποδών σου

Ο θεός είναι μεγάλος

Αυτό πρεσβεύουν όλες οι θρησκείες. Σημαίνει έχω τις ελπίδες μου στην Μεγαλοθυμία του Θεού.

Όμως από αυτή τη φράση πρόκυψε το πρόθεμα θεο- που μπαίνει σε πολλές λέξεις για να τους δώσει μεγεθυμένη σημασία θεόρατος, θεόμουρλος, θεοπάλαβος, θεότρελος, θεόφτωχος, αλλά και θεογκόμενα.

Ο Χαρακτήρας του Θεου

Ο Θεός είναι

Παντογνώστης, αλλά εμείς με εκνευριστική επιμονή συνηθίζουμε να κάνουμε δεήσεις και να του γνωστοποιούμε πράγματα που ασφαλώς γνωρίζει. Του λέμε *κλίνον το ους σου εις την δέησίν μου, εισάκουσον της προσευχής μου*.

Πάνσοφος: Αλλά του δίνουμε και υποδείξεις Θεο Κύριε φυλακην τω στοματι μου, αποδος μοι την αγαλιασιν, πνευματι ηγεμονικω στηριζον με σαν ο πανσοφος να μην ξέρει τι θέλει ή τι πρέπει να κάνει.

Πανάγαθος, φιλόανθρωπος, ελεήμων αλλά μπορεί και να ρίξει φωτιά να μας κάψει. Οι «πιστοί» δεν φαίνεται να πιστεύουν στην αγαθότητα του Κύριου γιατί λένε ποιος είδε τον θεό και δεν τον φοβήθηκε. Παρακαλούν λέγοντας *ο θεός να μας λυπηθεί* ενώ η πανάγαθοσύνη του είναι διασφαλισμένη. Οι παπάδες απαιτούν τα πάντα να γίνονται μετά φόβου Θεού. Φράση που την λέμε και τώρα για κάτι που πρέπει να γίνει πολύ προσεκτικά. Πιστεύουν ότι ο θεός θα βάλει το χέρι του να μας σώσει και ταυτόχρονα πιστεύουν ότι μόλις σηκωθεί οι εχθροί του θα λειώσουν σαν το κερί. (*ως εκλείπει καπνός εκλιπέτωσαν, ως τηκεται κηρος από προσωπου πυρος*). Εφαρμόζει την λογική του άσπρο / μαύρο: ο μη ων μετ' εμου κατ εμου εστι. Οι Αρχαίοι Έλληνες έβαζαν τους θεούς τους να θυμώνουν και να καυγαδίζουν. Ο Χριστιανοί κατεδίωξαν όλες αυτές τις δοξασίες, παρ όλα αυτά μιλούν ακόμα για θεομηνίες (act of God), για την οργή του Θεού, σε αντίθεση με όσα ψέλνουν : *«ουκ εις τέλος οργισθησεται ουδε εις τον αιωνα μηνιεί»* αν και στην πρώτη εντολή ο ίδιος ο Κύριος είπε *«εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου, θεος ζηλωτης αποδιδούς αμαρτιας πατέρων επι τέκνα εως τρίτης και τετάρτης γενεας τοις μισουσιν με»* Εξοδος [20](#) 5

Είναι και λιγάκι αλλοπρόσαλλος «*ον αγαπά παιδεύει*», αλλά «*αγαπάει ο θεός τον κλέφτη αλλά αγαπάει και τον νοικοκύρη*».⁴

Είναι και *ύψιστος* εκ μόνου του γεγονότος ότι είναι ο *μόνος*.

⁴ Πολλοί πιστεύουν ότι «*μωραίνει κύριος ον βούλεται απωλέσσαι*» αλλά αυτό δεν το είπε πότε ο Κύριος, μάλλον είναι κόλπο της αντιπολίτευσης βλ. ο δαίμων του τυπογραφείου.

Ο Διάβολός μου

Η Βελζεβούλ, ή διάολος, η σατανάς, η εξαποδώ, η δαίμονας ή κερατάς ή εωσφόρος η πονηρός ή Μεφιστοφελής ή τρισκατάρατος ή θεοκατάρατος. Η παράδοση τον θέλει να είναι ΕΝΑΣ Άγγελος που λεγόταν Εωσφόρος που διαφώνησε με τον Θεό, παραβίασε την αγγελική πειθαρχία, ψήφισε «παρών», και διαγράφηκε αυθωρεί.

Μοναδικός

Συνήθως παραδεχόμαστε πως και ο διάβολος είναι ένας.

- Αυτό δεν το θέλει ούτε ο θεός ούτε ο διάβολος
- Ούτε το διάβολο να δεις ούτε το σταυρό σου να κανείς

Χίλιοι διαβόλοι

Άλλες πολλές φορές μάλιστα πιστεύουμε πως είναι πολλοί :

- **Φύγε μην με πιάσουν τα διαόλια μου (η και τα δαιμόνια μου)**. Και ΙΧ και πολλά.

Οικογενειακά

Ο Διάβολος δεν μπορεί να είναι τελείως μονός γιατί έχει και παιδιά (διαόλια ή διαβολάκια ή Βελζεβούληδες ή διαβόλου γέννα) άγνωστου αριθμού.

Τα παιδιά του πρέπει να τον αποφεύγουν, ιδιαίτερα σε μέρες αργίας ή ύφεσης των εργασιών διότι ως γνωστόν

- **Δουλειά δεν είχε ο διάβολος γαμούσε τα παιδιά του**

Αφού υπάρχουν παιδιά υπάρχει και σύζυγος. Άρα cherchez la femme (αναζητήσατε τη γυναικά) : την Κα Βελζεβούλ, **διαβολογυναίκα, διαβολοθήλυκο**.

Επίσης ο διάβολος δεν είναι και αυθύπαρκτος, δεδομένου ότι έχει και **μάννα**. Δεν είναι βέβαιο που κατοικεί η μητέρα του αλλά πάντως πρέπει να μένει πολύ μακριά πβλ **που να τρέχω τώρα στου διάολου τη μάννα**.

Διαβολάκια λοιπόν λεμέ τα άτακτα παιδιά.

Ο διάβολος καταλαμβάνει τους ανθρώπους οπότε αυτοί γίνεται δαιμονισμένοι. Φρ. «**Μπήκε ο διάολος μέσα του**» Μετά χρειάζονται εξορκισμοί για να τον ξεφορτωθεί

Κάποιος διάβολος βάζει τον άνθρωπο να κάνει κακές πράξεις ή ανοησίες. Φρ. «Ποιος διάβολος έβαλε να περάσω από το κέντρο και έμπλεξα σ'ένα φρακάρισμα του κερατά!»

Ο διάβολος χρησιμοποιείται, όπως και ο θεός, για να δηλώσει μεγάλο μέγεθος ενός κακού πράγματος. Πλ. Διαβολο-κρυο ή διαβολεμένο κρύο,

Αλλά και κάνει ένα κρύο του κερατά.

Δαιμονισμένος αέρας= αέρας που φυσά δαιμονισμένα,

Κατάρες

Ο διάβολος επιστρατεύεται και σε κατάρες : «Μπα που να μπει ο διάολος μέσα σου» (ορισμένοι το εντείνουν προσθέτοντας την φράση «... και να είναι και τσαγκάρης»)

Βρισιές

Άντε στο διάβολο (ανάλογο του αρχαίου ες κόρακας) που παράγει το σύνθετο ρήμα διαβολοστέλνω

Ομοίως η φράση «άμε στο γέρο-διάολο».

Εδώ φαίνεται η αποδοχή ύπαρξης περισσότερων διαόλων απ τους όποιους επιλεγούμε τον γηραιότερο ως πλέον δύστροπο και τζαναμπέτη που θα επιφυλάσσει μεγαλύτερα μαρτύρια για τον οριζόμενο.

Διαβολανθρωπο λεμέ αυτόν που είναι ιδιαζόντως κακός. Ομοίως και Σατανική γυναίκα.

Κολακείες

Ο δαιμόνιος επιχειρηματίας

Ο Ελληνικόν δαιμονιον = η ελληνική εφευρετικότητα (εις την κατεργαριά)

Ο δαίμων

Η λέξη των αρχαίων που έδωσε το σημερινό δαίμονας δεν είχε την σημασία του κακού πνεύματος. Ήταν μάλλον αγαθοποιό πνεύμα.

Το ίδιο και το υποκοριστικό του δαίμων, το δαιμόνιον (μικρός θεός)

Ο δαίμων του τυπογραφείου αίρει όλες της αμαρτίες των δημοσιογράφων σε αυτόν φορτώνουν όλα τα λάθη τους.

Οι Θρησκείες όμως δεν αρέσκονται στις μεταβολές. Όποιος λοιπόν εισηγείτο καινά δαιμόνια (νέους θεούς) έπινε ένα γέρο ποτήρι κώνειο και πήγαινε μετά δικαίων. Πρβ. Σωκράτης που κατηγορήθηκε ως εξής: «Αδικεί Σωκράτης ους μεν η πόλις θεούς νομίζει ου νόμιζων, έτερα δε

καινά δαιμόνια εισηγούμενος , αδικεί δε και τους παιδας διαφθείρων». Η φράση «εισάγει καινά δαιμόνια» λέγεται σήμερα με την έννοια ότι κάποιος προτείνει νεωτερισμούς που η αξία τους είναι αμφισβητήσιμη.

Η Κρατησίκλεια, μάνα του Σπαρτιάτη βασιλιά Κλεομένη, ξέρει την ιστορική πραγματικότητα: Η Σπάρτη έχει γνωρίσει πια τις καλές της μέρες, και η απόδειξη της παρακμής της βρίσκεται, ως ένα βαθμό, στο ότι η μάνα του βασιλιά πρέπει να φύγει από τον τόπο της, με τον ταπεινωτικό ρόλο του ομήρου στο «χθесινό» Πτολεμαίο Ωστόσο, κάτι που βρίσκεται ακόμα στη δικαιοδοσία της είναι να βαδίσει μεγαλόπρεπη και σιωπηλή μπροστά στο λαό της, κι ακόμα ν' αναγνωρίσει ότι η τελική της μοίρα βρίσκεται **στα χέρια δυνάμεων πέρα από τη δική της**. Και η «θαυμάσια γυναίκα» λέει μόνο τούτα τα λόγια στον ταραγμένο γιο της, τον Κλεομένη:

... «*Άγε, ω βασιλεύ
Λακεδαιμονίων, όπως, επάν έξω
γενώμεθα, μηδείς ίδη δακρύνοντας
ημάς μηδέ ανάξιόν τι της Σπάρτης
ποιούντας. Τούτο γαρ εφ' ημίν μόνον·
αι τύχαι δε, όπως αν ο δαίμων διδώ, πάρεισι.*»

Σήμερα το αφήνουμε στα χέρια του Θεού, όπως θέλει ο θεός.
Άρχισε να απειλεί θεούς και δαίμονες
Με κυνηγούν θεοί και δαίμονες.
Από τις σπάνιες περιπτώσεις όπου ο θεός αναφέρεται στον πληθυντικό.

Βρήκε το διάβολο του

Να όμως που και μια άλλη φράση μιλεί για Διάολο ΙΧ.
Το νόημα είναι «βρήκε το μπελά του, έμπλεξε» και ο διάβολος θα τον βασανίσει.

Πρβ. το τραγούδι Βάζει ο Ντούτσε τη Στολή του:

Φέρνει ο νέος Ναπολέων
μεραρχίες πειναλέων
στο βουνό ψηλά
για να βρουν το διάολο τους
κι ο στρατός μας αιχμαλώτους
τσούρμο κουβαλά.

Τα ανατομικά του διαβόλου

Ο διάβολος έχει ουρά που όταν την βάζει κάπου μπερδεύει τα πράγματα «αν βάλει ο διάβολος την ουρά του και ματαιωθούν οι πτήσεις τι κάνουμε;»

Έχει κέρατα. Γι' αυτό λέγεται και κερατάς. Αν δε το εκλάβουμε με την σημερινή σημασία «κερατάς» είναι προφανώς παντρεμένος και δεν είναι μόνος αφού υπάρχει αντεραστής διάβολος.

Ο διάβολος έχει πολλά ποδάρια. Υπάρχουν πολλές πιθανότητες ζημιογόνων περιστατικών.

Αν σπάσει ο διάβολος το ποδάρι του. Αν μας συμβεί κάτι απροσδόκητο; Δεδομένου ότι ο διάβολος είναι πονηρός και έχει πολλά ποδάρια έχει και πολλές κάλτσες. Κάθε **διαβόλου κάλτσα** χρησιμεύει για να χαρακτηρίσει άνθρωπο παμπόνηρο. Αν απογράψουμε τους παμπόνηρους θα βρούμε και πόσα ποδάρια έχει ο διάβολος.

Κούφο του πονηρού τ'αυτί λέμε όταν θέλουμε να αποτρέψουμε να συμβεί κάτι που υποθέσαμε. Το νόημα είναι: ας κουφαθεί ο διάβολος για να μην ακούσει αυτό που είπα και το πραγματοποιήσει.

Επαγγελματικά

Ο διάβολος είναι ο άρχων της κολάσεως, αντίστοιχος με τον Πλούτωνα ή Αδη που βασίλευε στα Τάρταρα. Αποτελεί την αξιωματική αντιπολίτευση του Θεού.

Ο διάβολος:

- Αγοράζει ψυχές και μετά τους αλλάζει τα φώτα. Υπάρχουν πολλοί που **έχουν πουλήσει την ψυχή τους στο διάβολο**. (βλ. Φάουστ)
- Μπαίνει μέσα σε ανθρώπους και τους βασανίζει, γι' αυτό καταριόμαστε «**μπα που να 'μπει ο διάολος μέσα σου**»
- Φροντίζει να σκορπίζονται τα χρήματα που κερδήθηκαν άκοπα= **ανεμομαζέματα διαβολοσκορπίσματα**
- Δημιουργεί συμπτώσεις: πρβ. φρ. «**Κατά διαβολική σύμπτωση ερχεται εκείνη τη στιγμή και ο διευθυντής...**»

Λέμε «διάβολο» και οτιδήποτε μας ενοχλεί. «**Κλείσε επιτέλους αυτό το διάβολο**», λέμε για το ραδιόφωνο.

Στείλε το στο διάβολο λοιπόν σημαίνει «στείλε το στην επαγγελματική έδρα του διαβόλου, στην κόλαση».

Πάμε κατά διαβόλου σημαίνει «δεν πάμε καλά και θα ζημιωθούμε ή επίκειται η τιμωρία μας».

Λοιπές ιδιορρυθμίες

Τηρεί κατάστιχο. Αλλά δεν το γραφεί ο ίδιος. **Γράφω κάτι στον διάλου το κατάστιχο** σημαίνει αδιαφορώ παντελώς. Ανάλογο «άστο να πάει στο διάβολο» = να ξεχαστεί.

Πρβ. το τραγουδάκι

Στου διάλολου τα 'γραψα όλα το κατάστιχο

Και γλεντώ τα νιάτα μου πριν με πιάσει λάστιχο.

Ο Άγγελος μου

Αρχικά σημαίνει τον αγγελιαφόρο. Οι αγγελιαφόροι του θεού λέγονται Άγγελοι. Οι Αρχάγγελοι είναι οι προϊστάμενοι των στρατιών των αγγέλων με βαθμό ταξίαρχου εν ενεργεία.

Έχουν και αρμοδιότητες: Αρχάγγελος επί των επικοινωνιών είναι ο Γαβριήλ που λέει τα γνωστά «Χαίρε κεχαριτωμένη κλπ κλπ» και «Ίδου και ο κρίνος σας και να σας ζήσει λέω δε να το βγάλετε Ιησού».

Πλήθος αγγέλων

Υπάρχει και ένας Άγγελος στον ο οποίος έχει ανατεθεί η φύλαξη του καθενός ανθρώπου. Όμως «είδε τον Άγγελο του» λέγεται για ετοιμοθάνατο (ρήμα αγγελοκρούεται ή αγγελοθωρώ) Ο Άγγελος ονομάζεται ο φύλαξ Άγγελος. Πρβλ . παροιμία «Εσυ λεγεις αλιμονον κι αυτοι θωρουν αγγέλους» ανάλογη του «απ έξω απ το χορό πολλά τραγούδια λένε».

Και την αίτηση του χριστεπωνύμου πληρώματος

«Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.»

Και

rum, a domino postulemus. cui respondens chorus acclamat: παράσχου κύριε, praebe domine. ad hunc locum sic annotat Cabasilas c. 34: εὐχόμεθα περὶ τοῦ φύλακος ἀγγέλου οὐχ ἵνα ἡμῖν τότε δοθῇ (δέδοται γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐκάστῳ τῶν πιστῶν ἄγγελος) ἀλλ' ἵνα ἐνεργὸς ἦ καὶ τὰ αὐτοῦ ποιῇ καὶ φρουρῇ καὶ πρὸς τὴν εὐθειᾶν ὁδὸν ἡμᾶς ὀδηγῇ. oramus super custode angelo, non ut nobis detur (datus enim est a principio unicuique fidelium angelus) sed ut intente operetur et quae sui sunt muneris agat, custodiat

Γεωργιος Παχυμέρης – Περὶ Ἀνδρονικοῦ Παλαιολόγου – Λειψία

Δεν πρέπει να μας φαίνεται παράλογο γιατί υπάρχουν στρατιές και ταξιαρχίες αγγέλων που ενεργούν σαν ομάδες διάσωσης.

Πβλ: «Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, αποστόλων η δωδεκάς, οι άγιοι πάντες, μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τό σωθῆναι ημάς».

Ανατομικά

Οι Άγγελοι έχουν αγγελική μορφή είναι πανέμορφοι. Έχουν και αγγελική φωνή. Πρβ. τη σκωπτική μαντινάδα:

Απ' όλα τα πετούμενα ο γαίδαρος μ' αρεσει
Γιατ' έχει αγγελική φωνή και δακτυλίδι μέση
Διαθέτουν δυο φτερούγες εκτός από τα εξαπτέρυγα σεραφείμ που έχουν
έξη και είναι ένα είδος Άγγελοι-σωματοφύλακες του Θεού. Κάτι σαν τους
τσολιάδες της Προεδρικής φρουράς,

Φιλοφρονήσεις

Άγγελε μου λέμε μια όμορφη γυναίκα.
Άγγελοπρόσωπος, αγγελοκαμωμένος.
Ο άγγελος καλών ειδήσεων λέγεται ευάγγελος

Εικόνες από θεούς και δαίμονες

Δαίμων που προσπαθει να εισελθει εντος νεάνιδος υπακουωντας στην καταρα αποπεμφθέντος εραστού της (ειχε πει «μπα που να μπει ο διαολος μεσα σου»). Το βέλμα του στρέφεται προς την πλέον πιθανή οπή (κν. τρύπα). Ένα άλογον παρακολουθεί το παράλογον του πραγματος.

Αγγελος εκτος υπηρεσιας ασχολουμενος με την πρωινην γυμναστικήν του.

Γενικη συνέλευση των διαβόλων για την χορήγηση ανθυγεινού επιδόματος λογω της πίσσης και των αναθυμιάσεων.

Αγγελος επιδεικνυων αγγελικην καλωσύνην εις συνάδελφον⁵ αγγελον επειδη, κατά διαβολικήν συμπτωσιν, ουτος εξεπεσεν της ειδικοτητος του και μετετάχθη εις την χορειαν των διαβόλων.

Νεοσύλλεκτοι Αγγελοι της τριτης Ταξιαρχίας σπευδοντες εις τον εβδομον ουρανον προς παραλαβήν νέων πτερυγων. Με τις περικοπες τα εξαπτερυγα Χερουβειμ θα πρεπει να δώσουν 2 από τις 6 πτερυγές των δια την καλυψη αυτων των αναγκων. Του λοιπου θα ομιλουμε μονο για τετραπτερυγα.

Οι Συνήθεις αγνωστοι και κουκουλοφοροι διαβολοι μεταχειριζονται σκαιως αγγελον ο ποιος ουρανοθεν επεμφθη δια την προσκομισιν της αλληλογραφιας εις τον Αρχοντα της Κολάσεως κ. Βελζεβούλ.

⁵ Ο διάβολος ήτο Αγγελος που κέρδισε τον απολεσθέντα παράδεισον. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εγκρίτου εφημερίδος της κολάσεως: «ΕΜΠΡΟΣ της γης οι κολασμένοι»

Διαβολοθήλυκο εμφανως απογοητευμένον απο την κρίσιν η οποια μαστίζει ο επαγγελμα από τας ερασιτεχνιδας γυναικας

Διαβολογυναίκα με αγγελικήν παραλλαγή (στο αρνητικό) ανελεύουσα εις τα ύπατα αξιώματα με το σπαθί της.
Εδώ το «με το σπαθί της» λεγεται με μεταφορικη εννοια. Η κυριολεκτικη εννοια βρισκεται πισω από το σπαθί στην εικονα

Δια κατάληψιν υψηλοτέρων αξιωμάτων απο διαβολογυναικες απαιτουνται δυο σπαθια. Εχουμε ήδη απεξηγήσει την κυριολεκτικη εννοια του « σπαθιού». Ο νοημων αναγνωστης ευκολα θα αντιληφθει την κυριολεκτικη εννοια των δύο σπαθιών.

Το μάτι του θεου σε μια εκκλησιά. Πανω από την ωραία πύλη. Το ματι κυταει μακρια. Ο θεος ξερει πως αν κυταξει κατω, χαμηλά, θα του φύγουν τα μαλλια. Ισως αυτό το γνωριζουν οι του κλήρου και γι' αυτό κανουν αυτά που κανουν. (Τρωγε, πινε και Ευφραίμ μου)

ΤΕΛΟΣ